

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20868/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Стојменовић, адвокат из ..., против туженог АД „Елекромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Славољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења службености и исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 347/23 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 347/23 од 23.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 347/23 од 23.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3817/19 од 24.01.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је постојање права стварне службености на послужном добру катастарска парцела број .. за КО ..., која је у власништву тужиље у укупној површини од 1433 м², за потребе послужног добра – далековода број .., правац ТС „Ниш 2“ – „ТС Лесковац 2“ и број ..- правац ТС „Лесковац 2“ – ТС „Врање 4“, са ознакама површине и навођењем простирања парцеле испод проводника далековода на начин како је то одређено у том ставу изреке, у корист туженог као власника повласног добра. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде за конституисање стварне службености на катастарској парцели .. у листу непокретности број .. КО ... исплати 66.735,00 динара са законском затезном каматом од 24.01.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи надокнади парничне трошкове од 220.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доцње до исплате.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 347/23 од 23.02.2023. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба у делу за утврђење постојања права стварне службености на послужном добру, у

садржини која је назначена у ставу првом изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиљи надокнади парничне трошкове од 116.369,50 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом надокнади трошкове другостепеног поступка од 27.139,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, на основу чланова 403. став 2. тачка 3. и 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а одредбом става 6. тог члана закона, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите о коме је правноснажно одлучено побијаним решењем је утврђење права стварне службености на парцели тужиље, као послужном добру због проласка кабла електричне енергије туженог ваздушним путем, као повласног добра. Захтев за утврђење у парници постављен је као прејудицијелни захтеву за новчану исплату (не захтева се упис права службености у јавну евиденцију непокретности). О захтеву за исплату правноснажно је одлучено непобијаним делом првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиљи исплати накнаду по члану 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа.

Побијано решење другостепени суд заснива на становишту да тужиљи недостаје правни интерес да се пресудом утврди постојање стварне службености, која је конституисана изградњом електромереже са дозволом надлежног органа. Овакво становиште у складу је са разлозима правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, о правној природи накнаде због преласка кабла електричне енергије ваздушним путем. Имајући у виду да је стварна службеност преласка водова преко земљишта у својини тужиље већ конституисана, а да тужиља осим утврђења постојања ове службености не тражи упис права у јавну евиденцију непокретности, као и да је институт посебне ревизије резервисан за питања примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоје околности које би налагале потребу одлучивања о изјављеној ревизији као посебној, у смислу напред наведене законске одредбе.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака.

У складу са закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.06.2020. године, у ситуацији када је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу ревизија није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, без обзира која је странка изјавила ревизију. Ово из разлога што се не ради о мериторној одлуци другостепеног суда, већ се одбацује тужба и не одлучује о праву на чије остварење је тужбени захтев усмерен.

Тужба је поднета 05.06.2016. године, вредност предмета спора је 66.735,00 динара, па како ова вредност не прелази напред наведени законски цензус који омогућује изјављивање ревизије у имовинскоправном спору, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић